

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tdo/15/2021
Identifikačné číslo spisu: 5616010129
Dátum vydania rozhodnutia: 22.02.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:5616010129.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci obvineného E. L. pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom 22. februára 2022 v Bratislave, o dovolaní obvineného E. L. proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 12. júna 2017, sp. zn. 2T/37/2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline z 10. júla 2018, sp. zn. 1To/15/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného E. L. o d m i e t a .

Odôvodnenie

Okresný súd Liptovský Mikuláš (ďalej aj len „súd prvého stupňa“ alebo „prvostupňový súd“) rozhodol rozsudkom z 12. júna 2017, sp. zn. 2T/37/2016 tak, že obvineného E. L. (ďalej aj len „obvinený“) nar. XX. R. XXXX v V., trvale bytom A. S. J. XX/XX, H., okres P., uznal za vinného z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že:

1. ako osoba vystupujúca pod rôznymi menami, za účelom obohatenia sa, úmyselne uviedol do omylu H. J., s ktorým sa v presne nezistenú dobu v mesiaci október 2013 dohodol po uverejnenom inzeráte na internetovom portáli o predaji vzduchovky zn. Slavia 630, pričom vyžiadal od kupujúceho uhradenie kúpnej ceny tovaru, ktorú tento dňa 24. októbra 2013 uhradil bankovým prevodom na č. účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý patrí obžalovanému, avšak po uhradení ceny tovaru tento kupujúcemu nezaslal a uhradenú čiastku mu nevrátil, čím mu spôsobil škodu vo výške 50 eur,
2. ako osoba vystupujúca pod rôznymi menami, za účelom obohatenia sa, úmyselne uviedol do omylu J. L., s ktorým sa v presne nezistenú dobu v mesiaci október 2013 dohodol po uverejnenom inzeráte na internetovom portáli o predaji konzoly X-Box pričom vyžiadal od kupujúceho uhradenie kúpnej ceny tovaru, ktorú tento dňa 29. októbra 2013 uhradil bankovým prevodom na č. účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý patrí obžalovanému, avšak po uhradení ceny tovaru tento kupujúcemu nezaslal a uhradenú čiastku mu nevrátil, čím mu spôsobil škodu vo výške 30 eur,
3. ako osoba vystupujúca pod rôznymi menami, za účelom obohatenia sa, úmyselne uviedol do omylu

- V. J., s ktorým sa v presne nezistenú dobu v mesiaci október 2013 dohodol po uverejnenom inzeráte na internetovom portáli o predaji grafickej karty Radeon HD5970 pričom vyžiadal od kupujúceho uhradenie kúpnej ceny tovaru, ktorú tento dňa 30. októbra 2013 uhradil bankovým prevodom na č. účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý patrí obžalovanému, avšak po uhradení ceny tovaru tento kupujúcemu nezaslal a uhradenú čiastku mu nevrátil, čím mu spôsobil škodu vo výške 20 eur,
4. ako osoba vystupujúca pod rôznymi menami, za účelom obohatenia sa, úmyselne uviedol do omylu E. D., s ktorým sa v presne nezistenú dobu v mesiaci október 2013 dohodol po uverejnenom inzeráte na internetovom portáli o predaji grafickej karty Radeon HD5970 pričom vyžiadal od kupujúceho uhradenie kúpnej ceny tovaru, ktorú tento dňa 30. októbra 2013 uhradil bankovým prevodom na č. účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý patrí obžalovanému, avšak po uhradení ceny tovaru tento kupujúcemu nezaslal a uhradenú čiastku mu nevrátil, čím mu spôsobil škodu vo výške 30 eur,
5. ako osoba vystupujúca pod rôznymi menami, za účelom obohatenia sa, úmyselne uviedol do omylu E. D., s ktorým sa v presne nezistenú dobu v mesiaci október 2013 dohodol po uverejnenom inzeráte na internetovom portáli o predaji vzduchovky Slávia 634 pričom vyžiadal od kupujúceho uhradenie kúpnej ceny tovaru, ktorú tento dňa 30. októbra 2013 uhradil bankovým prevodom na č. účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý patrí obžalovanému, avšak po uhradení ceny tovaru tento kupujúcemu nezaslal a uhradenú čiastku mu nevrátil, čím mu spôsobil škodu vo výške 32,50 eura,
6. ako osoba vystupujúca pod rôznymi menami, za účelom obohatenia sa, úmyselne uviedol do omylu V. F., s ktorým sa v presne nezistenú dobu v mesiaci október 2013 dohodol po uverejnenom inzeráte na internetovom portáli o predaji hracej konzoly X-BOX pričom vyžiadal od kupujúceho uhradenie kúpnej ceny tovaru, ktorú tento dňa 2. novembra 2013 uhradil bankovým prevodom na č. účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý patrí obžalovanému, avšak po uhradení ceny tovaru tento kupujúcemu nezaslal a uhradenú čiastku mu nevrátil, čím mu spôsobil škodu vo výške 100 eur,
7. ako osoba vystupujúca pod rôznymi menami, za účelom obohatenia sa, úmyselne uviedol do omylu H. L., s ktorým sa v presne nezistenú dobu v mesiaci november 2013 dohodol po uverejnenom inzeráte na internetovom portáli o predaji hracej konzoly X-BOX pričom vyžiadal od kupujúceho uhradenie kúpnej ceny tovaru, ktorú tento dňa 5. novembra 2013 uhradil bankovým prevodom na č. účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý patrí obžalovanému, avšak po uhradení ceny tovaru tento kupujúcemu nezaslal a uhradenú čiastku mu nevrátil, čím mu spôsobil škodu vo výške 65 eur,
8. ako osoba vystupujúca pod rôznymi menami, za účelom obohatenia sa, úmyselne uviedol do omylu Z. F., s ktorým sa v presne nezistenú dobu v mesiaci november 2013 dohodol po uverejnenom inzeráte na internetovom portáli o predaji hracej konzoly X-BOX pričom vyžiadal od kupujúceho uhradenie zálohy za cenu tovaru, ktorú tento dňa 10. novembra 2013 uhradil bankovým prevodom na č. účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý patrí obžalovanému, avšak po uhradení ceny tovaru tento kupujúcemu nezaslal a uhradenú čiastku mu nevrátil, čím mu spôsobil škodu vo výške 23 eur,
9. ako osoba vystupujúca pod rôznymi menami, za účelom obohatenia sa, úmyselne uviedol do omylu D. H., s ktorou sa v presne nezistenú dobu v mesiaci november 2013 dohodol po uverejnenom inzeráte na internetovom portáli o predaji hracej konzoly XBOX pričom vyžiadal od kupujúcej uhradenie kúpnej ceny tovaru, ktorú táto dňa 21. novembra 2013 uhradila bankovým prevodom na č. účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý patrí obžalovanému, avšak po uhradení ceny tovaru tento kupujúcej nezaslal a uhradenú čiastku jej nevrátil, čím jej spôsobil škodu vo výške 130 eur,
10. ako osoba vystupujúca pod rôznymi menami, za účelom obohatenia sa, úmyselne uviedol do omylu K. D., s ktorým sa v presne nezistenú dobu v mesiaci november 2013 dohodol po uverejnenom inzeráte na internetovom portáli o predaji grafickej karty ATI5970 pričom vyžiadal od kupujúceho uhradenie kúpnej ceny tovaru, ktorú tento dňa 25. novembra 2013 uhradil bankovým prevodom na č. účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý patrí obžalovanému, avšak po uhradení ceny tovaru tento kupujúcemu nezaslal a uhradenú čiastku mu nevrátil, čím mu spôsobil škodu vo výške 10 eur,
11. ako osoba vystupujúca pod rôznymi menami, za účelom obohatenia sa, úmyselne uviedol do omylu A. Z., s ktorým sa v presne nezistenú dobu v mesiaci november 2013 dohodol po uverejnenom inzeráte na internetovom portáli o predaji hracej konzoly X-BOX pričom vyžiadal od kupujúceho uhradenie zálohy za cenu tovaru, ktorú tento dňa 26. novembra 2013 uhradil bankovým prevodom na č. účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý patrí obžalovanému, avšak po uhradení ceny tovaru tento kupujúcemu nezaslal a uhradenú čiastku mu nevrátil, čím mu spôsobil škodu vo výške 30 eur,
12. ako osoba vystupujúca pod rôznymi menami, za účelom obohatenia sa, úmyselne uviedol do omylu

U. D., s ktorým sa v presne nezistenú dobu v mesiaci november 2013 dohodol po uverejnenom inzeráte na internetovom portáli o predaji pc grafickej karty pričom vyžiadal od kupujúceho uhradenie kúpnej ceny tovaru, ktorú tento dňa 29. novembra 2013 uhradil bankovým prevodom na č. účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý patrí obžalovanému, avšak po uhradení ceny tovaru tento kupujúcemu nezaslal a uhradenú čiastku mu nevrátil, čím mu spôsobil škodu vo výške 37,50 eura,

13. ako osoba vystupujúca pod rôznymi menami, za účelom obohatenia sa, úmyselne uviedol do omylu J. L., s ktorým sa v presne nezistenú dobu v mesiaci november 2013 dohodol po uverejnenom inzeráte na internetovom portáli o predaji grafickej karty ATI5970 pričom vyžiadal od kupujúceho uhradenie kúpnej ceny tovaru, ktorú tento dňa 2. decembra 2013 uhradil bankovým prevodom na č. účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý patrí obžalovanému, avšak po uhradení ceny tovaru tento kupujúcemu nezaslal a uhradenú čiastku mu nevrátil, čím mu spôsobil škodu vo výške 75 eur,

14. ako osoba vystupujúca pod rôznymi menami, za účelom obohatenia sa, úmyselne uviedol do omylu G. X., s ktorým sa v presne nezistenú dobu v mesiaci december 2013 dohodol po uverejnenom inzeráte na internetovom portáli o predaji hracej konzoly X-BOX pričom vyžiadal od kupujúceho uhradenie zálohy za cenu tovaru, ktorú tento dňa 9. decembra 2013 uhradil bankovým prevodom na č. účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý patrí obžalovanému, avšak po uhradení ceny tovaru tento kupujúcemu nezaslal a uhradenú čiastku mu nevrátil, čím mu spôsobil škodu vo výške 30 eur,

15. ako osoba vystupujúca pod rôznymi menami, za účelom obohatenia sa, úmyselne uviedol do omylu G. Z., s ktorým sa v presne nezistenú dobu v mesiaci december 2013 dohodol po uverejnenom inzeráte na internetovom portáli o predaji hracej konzoly X-BOX pričom vyžiadal od kupujúceho uhradenie kúpnej ceny tovaru, ktorú tento dňa 10. decembra 2013 uhradil bankovým prevodom na č. účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý patrí obžalovanému, avšak po uhradení ceny tovaru tento kupujúcemu nezaslal a uhradenú čiastku mu nevrátil, čím mu spôsobil škodu vo výške 140 eur,

16. ako osoba vystupujúca pod rôznymi menami, za účelom obohatenia sa, úmyselne uviedol do omylu H. Y., s ktorým sa v presne nezistenú dobu v mesiaci december 2013 dohodol po uverejnenom inzeráte na internetovom portáli o predaji hracej konzoly X-BOX pričom vyžiadal od kupujúceho uhradenie kúpnej ceny tovaru, ktorú tento dňa 11. decembra 2013 uhradil bankovým prevodom na č. účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý patrí obžalovanému, avšak po uhradení ceny tovaru tento kupujúcemu nezaslal a uhradenú čiastku mu nevrátil, čím mu spôsobil škodu vo výške 150 eur,

17. ako osoba vystupujúca pod rôznymi menami, za účelom obohatenia sa, úmyselne uviedol do omylu H. C., s ktorým sa v presne nezistenú dobu v mesiaci december 2013 dohodol po uverejnenom inzeráte na internetovom portáli o predaji hracej konzoly X-BOX pričom vyžiadal od kupujúceho uhradenie kúpnej ceny tovaru, ktorú tento dňa 19. decembra 2013 uhradil bankovým prevodom na č. účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý patrí obžalovanému, avšak po uhradení ceny kupujúcemu vrátil dodatočne v marci 2014, čím mu spôsobil škodu vo výške 150 eur,

18. ako osoba vystupujúca pod rôznymi menami, za účelom obohatenia sa, úmyselne uviedol do omylu G. C., s ktorým sa v presne nezistenú dobu v mesiaci december 2013 dohodol po uverejnenom inzeráte na internetovom portáli o predaji hracej konzoly X-BOX pričom vyžiadal od kupujúceho uhradenie kúpnej ceny tovaru, ktorú tento dňa 30. decembra 2013 uhradil bankovým prevodom na č. účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý patrí obžalovanému, avšak po uhradení ceny tovaru tento kupujúcemu nezaslal a uhradenú čiastku mu nevrátil, čím mu spôsobil škodu vo výške 135 eur,

19. ako osoba vystupujúca pod rôznymi menami, za účelom obohatenia sa, úmyselne uviedol do omylu P. P., s ktorou sa v presne nezistenú dobu v mesiaci január 2014 dohodol po uverejnenom inzeráte na internetovom portáli o predaji hracej konzoly X-BOX pričom vyžiadal od kupujúcej uhradenie kúpnej ceny tovaru, ktorú táto dňa 31. januára 2014 uhradila bankovým prevodom na č. účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý patrí obžalovanému, avšak po uhradení ceny tovaru tento kupujúcej nezaslal a uhradenú čiastku jej nevrátil, čím jej spôsobil škodu vo výške 55 eur,

20. ako osoba vystupujúca pod rôznymi menami, za účelom obohatenia sa, úmyselne uviedol do omylu V. E., s ktorým sa v presne nezistenú dobu v mesiaci február 2014 dohodol po uverejnenom inzeráte na internetovom portáli o predaji procesora intel q9550 pričom vyžiadal od kupujúceho uhradenie kúpnej ceny tovaru, ktorú tento dňa 8. februára 2014 uhradil bankovým prevodom na č. účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý patrí obžalovanému, avšak po uhradení ceny tovaru tento kupujúcemu nezaslal a uhradenú čiastku mu nevrátil, čím mu spôsobil škodu vo výške 32 eur,

21. ako osoba vystupujúca pod rôznymi menami, za účelom obohatenia sa, úmyselne uviedol do omylu

B. Z., s ktorou sa v presne nezistenú dobu v mesiaci február 2014 dohodol po uverejnenom inzeráte na internetovom portáli o predaji hracej konzoly X-Box pričom vyžiadal od kupujúcej uhradenie zálohy kúpnej ceny tovaru, ktorú táto dňa 8. februára 2014 uhradila bankovým prevodom na č. účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý patrí obžalovanému, avšak po uhradení ceny tovaru tento kupujúcej nezaslal a uhradenú čiastku jej nevrátil, čím jej spôsobil škodu vo výške 20 eur,

22. ako osoba vystupujúca pod rôznymi menami, za účelom obohatenia sa, úmyselne uviedol do omylu E. J., s ktorým sa v presne nezistenú dobu v mesiaci február 2014 dohodol po uverejnenom inzeráte na internetovom portáli o predaji hracej konzoly X-Box pričom vyžiadal od kupujúceho uhradenie zálohy kúpnej ceny tovaru, ktorú tento dňa 8. februára 2014 uhradil bankovým prevodom na č. účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý patrí obžalovanému, avšak po uhradení ceny tovaru tento kupujúcemu nezaslal a uhradenú čiastku mu nevrátil, čím mu spôsobil škodu vo výške 40 eur,

23. ako osoba vystupujúca pod rôznymi menami, za účelom obohatenia sa, úmyselne uviedol do omylu L. O., s ktorou sa v presne nezistenú dobu v mesiaci február 2014 dohodol po uverejnenom inzeráte na internetovom portáli o predaji hracej konzoly X-Box pričom vyžiadal od kupujúcej uhradenie zálohy a následne kúpnej ceny tovaru, ktorú táto dňa 11. februára 2014 a dňa 12. februára 2014 uhradila bankovým prevodom na č. účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý patrí obžalovanému, avšak po uhradení ceny tovaru tento kupujúcej nezaslal a uhradenú čiastku jej nevrátil, čím jej spôsobil škodu vo výške 90 eur,

24. ako osoba vystupujúca pod rôznymi menami, za účelom obohatenia sa, úmyselne uviedol do omylu A. E., s ktorou sa v presne nezistenú dobu v mesiaci február 2014 dohodol po uverejnenom inzeráte na internetovom portáli o predaji procesora, pričom vyžiadal od kupujúcej uhradenie kúpnej ceny tovaru, ktorú táto dňa 11. februára 2014 uhradila bankovým prevodom na č. účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý patrí obžalovanému, avšak po uhradení ceny tento kupujúcej nezaslal a uhradenú čiastku jej nevrátil, čím jej spôsobil škodu vo výške 60 eur,

25. ako osoba vystupujúca pod rôznymi menami, za účelom obohatenia sa, úmyselne uviedol osoba omylu O. J., s ktorým sa v presne nezistenú dobu v mesiaci február 2014 dohodol po uverejnenom inzeráte na internetovom portáli o predaji procesora intel q9400 pričom vyžiadal od kupujúceho uhradenie kúpnej ceny tovaru, ktorú tento dňa 15. februára 2014 uhradil bankovým prevodom na č. účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý patrí obžalovanému, avšak po uhradení ceny tovaru tento kupujúcemu nezaslal a uhradenú čiastku mu nevrátil, čím mu spôsobil škodu vo výške 44,50 eura,

26. ako osoba vystupujúca pod rôznymi menami, za účelom obohatenia sa, úmyselne uviedol do omylu Y. O., s ktorým sa v presne nezistenú dobu v mesiaci február 2014 dohodol po uverejnenom inzeráte na internetovom portáli o predaji hracej konzoly X-Box pričom vyžiadal od kupujúceho uhradenie kúpnej ceny tovaru, ktorú tento dňa 19. februára 2014 uhradil bankovým prevodom na č. účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý patrí obžalovanému, avšak po uhradení ceny tovaru tento kupujúcemu nezaslal a uhradenú čiastku mu nevrátil, čím mu spôsobil škodu vo výške 120 eur,

27. ako osoba vystupujúca pod rôznymi menami, za účelom obohatenia sa, úmyselne uviedol do omylu E. L., s ktorým sa v presne nezistenú dobu v mesiaci február 2014 dohodol po uverejnenom inzeráte na internetovom portáli o predaji PC procesora pričom vyžiadal od kupujúceho uhradenie kúpnej ceny tovaru, ktorú tento dňa 27. februára 2014 uhradil bankovým prevodom na č. účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý patrí obžalovanému, avšak po uhradení ceny tovaru tento kupujúcemu nezaslal a uhradenú čiastku mu nevrátil, čím mu spôsobil škodu vo výške 75 eur,

28. ako osoba vystupujúca pod rôznymi menami, za účelom obohatenia sa, úmyselne uviedol do omylu Y. H., s ktorým sa v presne nezistenú dobu v mesiaci marec 2014 dohodol po uverejnenom inzeráte na internetovom portáli o predaji hracej konzoly X-Box 360 pričom vyžiadal od kupujúceho uhradenie kúpnej ceny tovaru, ktorú tento dňa 4. marca 2014 uhradil bankovým prevodom na č. účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý patrí obžalovanému, avšak po uhradení ceny tovaru tento kupujúcemu nezaslal a uhradenú čiastku mu nevrátil, čím mu spôsobil škodu vo výške 60 eur,

29. ako osoba vystupujúca pod rôznymi menami, za účelom obohatenia sa, úmyselne uviedol do omylu X. F., s ktorou sa v presne nezistenú dobu v mesiaci február 2014 dohodol po uverejnenom inzeráte na internetovom portáli o predaji hracej konzoly X-Box 360 pričom vyžiadal od kupujúcej uhradenie kúpnej ceny tovaru, ktorú táto dňa 27. februára 2014 uhradila bankovým prevodom na č. účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý patrí obžalovanému, avšak po uhradení ceny tovaru tento kupujúcej nezaslal a uhradenú čiastku jej nevrátil, čím jej spôsobil škodu vo výške 60 eur,

30. ako osoba vystupujúca pod rôznymi menami, za účelom obohatenia sa, úmyselne uviedol do omylu H. Y., s ktorým sa v presne nezistenú dobu v mesiaci marec 2014 dohodol po uverejnenom inzeráte na internetovom portáli o predaji PC procesora intel q9400 pričom vyžiadal od kupujúceho uhradenie kúpnej ceny tovaru, ktorú tento dňa 10. marca 2014 uhradil bankovým prevodom na č. účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý patrí obžalovanému, avšak po uhradení ceny tovaru tento kupujúcemu nezaslal a uhradenú čiastku mu nevrátil, čím mu spôsobil škodu vo výške 73 eur,
31. ako osoba vystupujúca pod rôznymi menami, za účelom obohatenia sa, úmyselne uviedol do omylu J. R., s ktorým sa v presne nezistenú dobu v mesiaci marec 2014 dohodol po uverejnenom inzeráte na internetovom portáli o predaji hry PS3 GTA od dňa 12. marca 2014 uhradil bankovým prevodom na č. účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý patrí obžalovanému, avšak po uhradení tovaru tento kupujúcemu nezaslal a uhradenú čiastku mu nevrátil, čím mu spôsobil škodu vo výške 27 eur,
32. ako osoba vystupujúca pod rôznymi menami, za účelom obohatenia sa, úmyselne uviedol do omylu V. J., s ktorou sa v presne nezistenú dobu v mesiaci marec 2014 dohodol po uverejnenom inzeráte na internetovom portáli o predaji grafickej karty GTX 660 pričom vyžiadal od kupujúcej uhradenie kúpnej ceny tovaru, ktorú táto dňa 17. marca 2014 uhradila bankovým prevodom na č. účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý patrí obžalovanému, avšak po uhradení ceny tovaru tento kupujúcej nezaslal a uhradenú čiastku jej nevrátil, čím jej spôsobil škodu vo výške 105 eur,
33. ako osoba vystupujúca pod rôznymi menami, za účelom obohatenia sa, úmyselne uviedol do omylu H. L., s ktorým sa v presne nezistenú dobu v mesiaci marec 2014 dohodol po uverejnenom inzeráte na internetovom portáli o predaji hracej konzoly X-Box pričom vyžiadal od kupujúceho uhradenie kúpnej ceny tovaru, ktorú tento dňa 25. marca 2014 uhradil bankovým prevodom na č. účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý patrí obžalovanému, avšak po uhradení ceny tovaru tento kupujúcemu nezaslal a uhradenú čiastku mu nevrátil, čím mu spôsobil škodu vo výške 105 eur,
34. ako osoba vystupujúca pod rôznymi menami, za účelom obohatenia sa, úmyselne uviedol do omylu K. Y., s ktorým sa v presne nezistenú dobu v mesiaci marec 2014 dohodol po uverejnenom inzeráte na internetovom portáli o predaji kinektu k hre GTA5 pričom vyžiadal od kupujúceho uhradenie kúpnej ceny tovaru, ktorú tento dňa 13. marca 2014 uhradil bankovým prevodom na č. účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý patrí obžalovanému, avšak po uhradení ceny tovaru tento kupujúcemu nezaslal a uhradenú čiastku mu nevrátil, čím mu spôsobil škodu vo výške 55 eur,
35. ako osoba vystupujúca pod rôznymi menami, za účelom obohatenia sa, úmyselne uviedol do omylu H. Z., s ktorým sa v presne nezistenú dobu v mesiaci marec 2014 dohodol po uverejnenom inzeráte na internetovom portáli o predaji PC procesora intel q9550 pričom vyžiadal od kupujúceho uhradenie kúpnej ceny tovaru, ktorú tento dňa 13. marca 2014 uhradil bankovým prevodom na č. účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý patrí obžalovanému, avšak po uhradení ceny tovaru tento kupujúcemu nezaslal a uhradenú čiastku mu nevrátil, čím mu spôsobil škodu vo výške 50 eur,
36. ako osoba vystupujúca pod rôznymi menami, za účelom obohatenia sa, úmyselne uviedol do omylu H. K., s ktorým sa v presne nezistenú dobu v mesiaci marec 2014 dohodol po uverejnenom inzeráte na internetovom portáli o predaji grafickej karty G-Force GTX660 pričom vyžiadal od kupujúceho uhradenie kúpnej ceny tovaru, ktorú tento dňa 26. marca 2014 uhradil bankovým prevodom na č. účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý patrí obžalovanému, avšak po uhradení ceny tovaru tento kupujúcemu nezaslal a uhradenú čiastku mu nevrátil, čím mu spôsobil škodu vo výške 80 eur,
37. ako osoba vystupujúca pod rôznymi menami, za účelom obohatenia sa, úmyselne uviedol do omylu K. V., s ktorým sa v presne nezistenú dobu v mesiaci apríl 2014 dohodol po uverejnenom inzeráte na internetovom portáli o predaji vzduchovky, pričom vyžiadal od kupujúceho uhradenie kúpnej ceny tovaru, ktorú tento dňa 2. apríla 2014 uhradil bankovým prevodom na č. účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý patrí obžalovanému, avšak po uhradení ceny tovaru tento kupujúcemu nezaslal a uhradenú čiastku mu nevrátil, čím mu spôsobil škodu vo výške 10 eur,
38. ako osoba vystupujúca pod rôznymi menami, za účelom obohatenia sa, úmyselne uviedol do omylu H. F., s ktorým sa v presne nezistenú dobu v mesiaci apríl 2014 dohodol po uverejnenom inzeráte na internetovom portáli o predaji vzduchovky pričom vyžiadal od kupujúceho uhradenie kúpnej ceny tovaru, ktorú tento dňa 3. apríla 2014 uhradil bankovým prevodom na č. účtu XXXXXXXXXXXX/XXX, ktorý patrí obžalovanému, avšak po uhradení ceny tovaru tento kupujúcemu nezaslal a uhradenú čiastku mu nevrátil, čím mu spôsobil škodu vo výške 90 eur,
39. ako osoba vystupujúca pod rôznymi menami, za účelom obohatenia sa úmyselne uviedol do omylu

O. Y., s ktorým sa v presne nezistenú dobu v mesiaci apríl 2014 dohodol po uverejnenom inzeráte na internetovom portáli o predaji procesora pričom vyžiadal od kupujúceho uhradenie kúpnej ceny tovaru, ktorú tento dňa 11. apríla 2014 uhradil bankovým prevodom na č. účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý patrí obžalovanému, avšak po uhradení ceny tovaru tento kupujúcemu nezaslal a uhradenú čiastku mu nevrátil, čím mu spôsobil škodu vo výške 80 eur,

40. ako osoba vystupujúca pod rôznymi menami, za účelom obohatenia sa, úmyselne uviedol do omylu G. M., s ktorým sa v presne nezistenú dobu v mesiaci apríl 2014 dohodol po uverejnenom inzeráte na internetovom portáli o predaji hracej konzoly X-Box pričom vyžiadal od kupujúceho uhradenie kúpnej ceny tovaru, ktorú tento dňa 29. apríla 2014 uhradil bankovým prevodom na č. účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý patrí obžalovanému, avšak po uhradení ceny tovaru tento kupujúcemu nezaslal a uhradenú čiastku mu nevrátil, čím mu spôsobil škodu vo výške 60 eur,

41. ako osoba vystupujúca pod rôznymi menami, za účelom obohatenia sa, úmyselne uviedol do omylu K. P., s ktorým sa v presne nezistenú dobu v mesiaci apríl 2014 dohodol po uverejnenom inzeráte na internetovom portáli o predaji flóbertového revolvera pričom vyžiadal od kupujúceho uhradenie kúpnej ceny tovaru, ktorú tento dňa 4. apríla 2014 uhradil bankovým prevodom na č. účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý patrí obžalovanému, avšak po uhradení ceny tovaru tento kupujúcemu nezaslal a uhradenú čiastku mu nevrátil, čím mu spôsobil škodu vo výške 90 eur,

42. ako osoba vystupujúca pod rôznymi menami, za účelom obohatenia sa, úmyselne uviedol do omylu H. H., s ktorým sa v presne nezistenú dobu v mesiaci apríl 2014 dohodol po uverejnenom inzeráte na internetovom portáli o predaji hracej konzoly X-Box pričom vyžiadal od kupujúceho uhradenie kúpnej ceny tovaru, ktorú tento dňa 21. apríla 2014 uhradil bankovým prevodom na č. účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý patrí obžalovanému, avšak po uhradení ceny tovaru tento kupujúcemu nezaslal a uhradenú čiastku mu nevrátil, čím mu spôsobil škodu vo výške 115 eur,

43. ako osoba vystupujúca pod rôznymi menami, za účelom obohatenia sa, úmyselne uviedol do omylu H. E., s ktorým sa v presne nezistenú dobu v mesiaci máj 2014 dohodol po uverejnenom inzeráte na internetovom portáli o predaji hracej konzoly X-Box pričom vyžiadal od kupujúceho uhradenie kúpnej ceny tovaru, ktorú tento dňa 16. mája 2014 uhradil bankovým prevodom na č. účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý patrí obžalovanému, avšak po uhradení ceny tovaru tento kupujúcemu nezaslal a uhradenú čiastku mu nevrátil, čím mu spôsobil škodu vo výške 110 eur,

44. ako osoba vystupujúca pod rôznymi menami, za účelom obohatenia sa, úmyselne uviedol do omylu H. M., s ktorým sa v presne nezistenú dobu v mesiaci august 2014 dohodol po uverejnenom inzeráte na internetovom portáli o predaji hernej konzoly Xbox Slim 360, pričom vyžiadal od kupujúceho uhradenie kúpnej ceny tovaru, ktorú tento dňa 13. augusta 2014 uhradil bankovým prevodom na č. účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý patrí obžalovanému, avšak po uhradení ceny tovaru tento kupujúcemu nezaslal a uhradenú čiastku mu nevrátil, čím mu spôsobil škodu vo výške 125 eur,

45. ako osoba vystupujúca pod rôznymi menami, za účelom obohatenia sa v období od 19. augusta 2013 do 05. októbra 2013 ponúkol na internetovej stránke www.bazos.sk na predaj detskú autosedačku o ktorú prejavil záujem J. E. a ktorý mu po predchádzajúcej dohode dňa 23. augusta 2013 z čísla účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX uhradil na číslo účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX zálohu vo výške 25 eur, pričom tovar a ani peniaze mu neboli do dnešného dňa zaslané,

46. ako osoba vystupujúca pod rôznymi menami, za účelom obohatenia sa, ponúkol na internetovej stránke na predaj hernú konzolu Xbox 360, o ktorú prejavil záujem H. Y. a ktorý mu po predchádzajúcej dohode dňa 27. augusta 2013 z čísla účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX uhradil na číslo účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX zálohu vo výške 40 eur, pričom tovar a ani peniaze mu neboli do dnešného dňa zaslané,

47. ako osoba vystupujúca pod rôznymi menami, za účelom obohatenia sa, ponúkol na internetovej stránke na predaj vstupenky na futbalový zápas Slovensko Bosna a Hercegovina, o ktoré prejavil záujem E. R. a ktorý mu po predchádzajúcej dohode dňa 03. septembra 2013 z čísla účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX uhradil na číslo účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX sumu vo výške 175 eur, pričom vstupenky a ani peniaze mu neboli do dnešného dňa zaslané,

48. ako osoba vystupujúca pod rôznymi menami, za účelom obohatenia sa, ponúkol na internetovej stránke na predaj hernú konzolu Xbox 360, o ktorú prejavil záujem J. F. a ktorý mu po predchádzajúcej dohode dňa 05. septembra 2013 z čísla účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX uhradil na číslo účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX zálohu vo výške 75 eur, pričom tovar a ani peniaze mu neboli do dnešného

dňa zaslané,

49. ako osoba vystupujúca pod rôznymi menami, za účelom obohatenia sa, ponúkol na internetovej stránke na predaj vzduchovku zn. Slavia, o ktorú prejavil záujem H. P. a ktorý mu po predchádzajúcej dohode dňa 12. septembra 2013 z čísla účtu XXXXXXXXXXX/XXXX uhradil na číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX sumu vo výške 25 eur, pričom tovar a ani peniaze mu neboli do dnešného dňa zaslané,

50. ako osoba vystupujúca pod rôznymi menami, za účelom obohatenia sa, ponúkol na internetovej stránke na predaj vzduchovku zn. Slavia, o ktorú prejavil záujem H. Y. a ktorý mu po predchádzajúcej dohode dňa 18. septembra 2013 z čísla účtu XXXXXXXXXXX/XXXX uhradil na číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX sumu vo výške 25 eur, pričom tovar a ani peniaze mu neboli do dnešného dňa zaslané,

51. ako osoba vystupujúca pod rôznymi menami, za účelom obohatenia sa, ponúkol na internetovej stránke na predaj grafickú kartu zn. Radeon 5970, 2GB, o ktorú prejavil záujem Y. E. a ktorý mu po predchádzajúcej dohode dňa 25. septembra 2013 z čísla účtu XXXXXXXXXXX/XXXX uhradil na číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX sumu vo výške 40 eur, pričom tovar a ani peniaze mu neboli do dnešného dňa zaslané,

52. ako osoba vystupujúca pod rôznymi menami, za účelom obohatenia sa, ponúkol na internetovej stránke na predaj grafickú kartu zn. Radeon 5970, 2GB, o ktorú prejavil záujem J. L. a ktorý mu po predchádzajúcej dohode dňa 26. septembra 2013 z čísla účtu XXXXXXXXXXX/XXXX uhradil na číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX sumu vo výške 20 eur, pričom tovar a ani peniaze mu neboli do dnešného dňa zaslané,

53. ako osoba vystupujúca pod rôznymi menami, za účelom obohatenia sa, ponúkol na internetovej stránke na predaj kinect k hernej konzole Xbox 360, o ktorý prejavil záujem Ing. J. L. a ktorý mu po predchádzajúcej dohode dňa 30. septembra 2013 z čísla účtu XXXXXXXXXXX/XXXX uhradil na číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX sumu vo výške 20 eur, pričom tovar mu do dnešného dňa nebol zaslaný a peniaze mu boli dodatočne vrátené,

54. ako osoba vystupujúca pod rôznymi menami, za účelom obohatenia sa, ponúkol na internetovej stránke na predaj hernú konzolu Xbox 360, o ktorú prejavila záujem G. V. a ktorá mu po predchádzajúcej dohode dňa 01. októbra 2013 z čísla účtu XXXXXXXXXXX/XXXX uhradila na číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX zálohu vo výške 45 eur, pričom tovar a ani peniaze jej neboli do dnešného dňa zaslané,

55. ako osoba vystupujúca pod rôznymi menami, za účelom obohatenia sa, ponúkol na internetovej stránke na predaj hernú konzolu Xbox 360, o ktorú prejavil záujem H. Z. a ktorý mu po predchádzajúcej dohode dňa 02. októbra 2013 z čísla účtu XXXXXXXXXXX/XXXX uhradil na číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX zálohu vo výške 45 eur, pričom tovar mu do dnešného dňa nebol zaslaný a peniaze mu boli dodatočne vrátené,

56. ako osoba vystupujúca pod rôznymi menami, za účelom obohatenia sa, ponúkol na internetovej stránke na predaj hernú konzolu Xbox 360, o ktorú prejavil záujem H. V. a ktorý mu po predchádzajúcej dohode dňa 05. októbra 2013 z čísla účtu XXXXXXXXXXX/XXXX uhradil na číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX sumu vo výške 133 eur, pričom tovar a ani peniaze mu neboli do dnešného dňa zaslané, pričom E. L. nemal ani v úmysle dohodnutý tovar dodať a takto v súhrne spôsobil všetkým poškodeným celkovú škodu vo výške 3.737,50 eur,

Za to bol obvinenému E. L. uložený podľa § 221 ods. 3, § 38 ods. 2, § 36 písm. l, § 37 písm. m, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona, súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona bol obvinený na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil

- výrok o treste rozsudku Okresného súdu Trnava, sp. zn. 2T/165/2014 zo dňa 7. júla 2015, ktorým bol obžalovanému E. L. podľa § 212 ods. 2, § 38 ods. 2, 4, § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m) a § 42 ods. 1 Trestného zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a podľa § 42

ods. 2 Trestného zákona bol zrušený výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Žilina, sp. zn. 35T/161/2014 zo dňa 30. septembra 2014,

- výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Žilina, sp. zn. 35T/161/2014 zo dňa 30. septembra 2014, ktorým bol obžalovanému E. L. podľa § 221 ods. 1, § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. m) Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd uložil obvinenému povinnosť nahradiť škodu poškodeným:

- H. J., nar. XX. H. XXXX v X. B., bytom P. XXXX/XXX, F., vo výške 50,- eur,
- J. L., nar. X. R. XXXX v L., bytom F. XXXX/X, L., vo výške 30,- eur,
- V. J., nar. XX. S. XXXX v V., bytom J. XXXX/XX, V., vo výške 20,- eur,
- E. D., nar. XX. H. XXXX v A., bytom J. XXXX/XX, G. X. Y., vo výške 30,- eur,
- E. D., nar. X. H. XXXX v J., bytom B. XXX/XX, F., vo výške 32,50 eur,
- V. F., nar. XX. E. XXXX v V., bytom X. XXXX/XX, V., vo výške 100,- eur,
- H. L., nar. XX. O. XXXX v H., bytom R.. D. XXXX/X, R., vo výške 65,- eur,
- Z. F., nar. X. O. XXXX v J., bytom S. XXX, okres J., vo výške 23,- eur,
- D. H., nar. XX. E. XXXX v K., bytom Z. XXXX/XX, K., vo výške 130,- eur,
- K. D., nar.. X. O. XXXX v F., bytom G. X, F., vo výške 10,- eur,
- A. Z., nar. X. X. 1977 v L., bytom N. XXX/X, D., vo výške 30,- eur,
- Ing. U. D., nar. XX. R. XXXX v J., bytom X. sv. H. XXX/XX, Z., vo výške 37,50 eur,
- J. L., nar. XX. E. XXXX v V., bytom F. XXX/XX, H., vo výške 75,- eur,
- G. X., nar. XX. S. XXXX v F., bytom X. Z. XX, F., vo výške 30,- eur,
- G. Z., nar. XX. C. XXXX v P., bytom H. XXX, okres J., vo výške 140,- eur,
- H. Y., nar. XX. H. XXXX v B. H., bytom M. L. XXXX/X, B. H., vo výške 150,- eur,
- G. C., nar. XX. G. XXXX v J., bytom V. XXX, okres R., vo výške 135,- eur,
- P. P., nar. XX. H. XXXX vo Y. X. V., bytom L. XXX, okres Y. nad V., vo výške 55,- eur,
- V. E., nar. X. E. XXXX v X., bytom D. XXXX/XXX, K., vo výške 32,- eur,
- Ing. B. Z., nar. XX. H. XXXX v R., bytom R. XXX/X, R., vo výške 20,- eur,
- E. J., nar. XX. R. XXXX v X., bytom L. XXXX, Y. B., vo výške 40,- eur,
- L. O., nar. XX. C. XXXX v K., bytom R. XXX, okres K., vo výške 90,- eur,
- A. E., nar. XX. C. XXXX v B. nad P., bytom B. XX, P. nad P., vo výške 60,- eur,
- O. J., nar. 6. E. XXXX v X. B., bytom H. XX, L., vo výške 44,50 eur,
- Y. O., nar. XX. O. XXXX v J. L., bytom Y. XXXX/XX, J., vo výške 120,- eur,
- E. L., nar. XX. X. XXXX v V. V., bytom Y. R. XXX/XX, V. V., vo výške 75,- eur,
- Y. H., nar. XX. H. XXXX v X. B., bytom L. XXX, vo výške 60,- eur,
- X. F., nar. XX. E. XXXX v K., bytom A. XX, okres K., vo výške 60,- eur,
- H. Y., nar. 7. E. XXXX v J., bytom L. XXX/X, Z. H., vo výške 73,- eur,
- J. R., nar. XX. O. XXXX v H., bytom B. I. XXX/X, Y. pri H., vo výške 27,- eur,
- PharmDr. V. J., nar. XX. H. XXXX v L., bytom V. XXX/XX, L., vo výške 105,- eur,
- H. L., nar. XX. C. XXXX v H., bytom Z. XXXX/XX, H., vo výške 105,- eur,
- K. Y., nar. XX. H. XXX vo Y. X. V., bytom J. XXX, okres Y. nad V., vo výške 55,- eur,
- H. Z., nar. X. R. XXXX v H., bytom J. XXXX, R. V., vo výške 50,- eur,
- H. K., nar. XX. R. XXXX v L. L., bytom F. XXXX/X, L. L., vo výške 80,- eur,
- K. V., nar. XX. H. XXXX v L., bytom B. XXXXX, L., vo výške 10,- eur,
- H. F., nar. XX. O. XXXX v L., bytom Z. XXX, vo výške 90,- eur,
- Mgr. Art. O. Y., nar. XX. E. XXXX v B., bytom K. XXXX/XX, J. L., vo výške 80,- eur,
- Mgr. G. M., nar. XX. H. XXXX v F. X. F., bytom UP. F. XXX/X, O., vo výške 60,- eur,
- K. P., nar. XX. H. XXXX v L., bytom V. XXXX/XX, L., vo výške 90,- eur,
- H. H., nar. XX. E. XXXX v L., bytom V. XXX/XX, Y., vo výške 115,- eur,
- H. E., nar. XX. H. XXXX v F., bytom P. X/XX, X. P., vo výške 110,- eur,
- H. M., nar. XX. H. XXXX v L., bytom E. XXX, vo výške 125,- eur,
- J. E., nar. X. C. XXXX v K., bytom J. XX/XX, H., vo výške 25,- eur,

- H. Y., nar. XX. C. XXXX v J., bytom D.. M. R. Y. XXX/XX, Y., vo výške 40,- eur,
- E. R., nar. XX. C. XXXX v Z. H., bytom M. J. XXXX/XX, Z. H., vo výške 175,- eur,
- J. F., nar. XX. H. XXXX v P., bytom K. X. Z. XX, okres H., vo výške 75,- eur,
- H. P., nar. XX. E. XXXX v L., bytom K. XX, L., vo výške 25,- eur,
- H. Y., nar. XX. R. XXXX v O., bytom J. XXX, vo výške 25,- eur,
- Y. E., nar. X. R. XXXX v X., bytom H. XXX, S. Z., vo výške 40,- eur,
- Ing. G. V., nar. X. O. XXXX v P., bytom J. XXX, P., okres J., vo výške 45,- eur,
- Mgr. H. V., nar. XX. G. XXXX v V., bytom L. XXX/X, X., vo výške 133,- eur.

Krajský súd v Žiline (ďalej aj len „odvolací súd“), na podklade odvolania obvineného, rozhodol uznesením z 10. júla 2018, sp. zn. 1To/15/2018 tak, že podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie zamietol.

Dňa 8. októbra 2019 bolo prvostupňovému súdu doručené vlastnoručné podanie obvineného, označené ako dovolanie podľa § 371 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d) Trestného poriadku. S tým, že dovolanie obsahovalo žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu. Obvinený taktiež uviedol, že ustanovený obhajca doplní dovolanie podľa § 371 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d), písm. f), písm. i) Trestného poriadku.

Dňa 19. novembra 2019 bolo okresnému súdu doručené vlastnoručné podanie obvineného označené ako doplnenie dôvodov dovolania, ktoré tvorilo prílohu podania zo 6. decembra 2019.

Podaním doručeným prvostupňovému súdu dňa 6. decembra 2019, podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Petra Kovačeva dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu.

Po tom čo obvinený uviedol právnu kvalifikáciu trestného činu, ktorý sa mu kladie za vinu, ozrejmil vo svojom dovolaní aj výrok o vine, treste a náhrade škody, ktorá mu bola prvostupňovým súdom uložená. V dovolaní namietal porušenie dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku z dôvodu, že bolo porušené ustanovenie o jeho prítomnosti na hlavnom pojednávaní. Konštatoval, že dovolaním napadol výrok o zamietnutí ním podaného odvolania v celom rozsahu. Daný dovolací dôvod založil na tom, že odvolací súd vykonal verejné zasadanie, v rámci odvolacieho konania, bez jeho prítomnosti. Uviedol, že mu v odvolacom konaní nebolo predvolanie ani doručené a taktiež nebol upozornený na možnosť vykonania hlavného pojednávania (správne verejného zasadnutia) v jeho neprítomnosti. Tvrdil, že mu predvolanie na hlavné pojednávanie (verejné zasadnutie) v odvolacom konaní nebolo ani raz doručené a na základe neúspešného pokusu o doručenie nastala situácie umožňujúca pristúpiť k fikcii doručenia. Obvinený namietal, že aj konanie na prvostupňovom súde vykazovalo rovnaký nedostatok spočívajúci v porušení ustanovenia o prítomnosti obvineného na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na uvedené poukázal na ustanovenie § 318 Trestného poriadku o prerušení odvolacieho konania. Uviedol, že z toho dôvodu nebol prítomný ani na jednom verejnom zasadaní a bol odsúdený bez toho, aby bol prítomný na čo i len hlavnom pojednávaní. Pričom nikdy nedal súhlas na konanie hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti.

V dovolaní namietal aj dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, pretože rozhodnutie bolo založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku. Zopakoval, že v celom rozsahu napáda výrok o zmiatnutí jeho odvolania odvolacím súdom. Pričom uvedený dovolací dôvod uplatňuje, nakoľko zastáva názor, že súd sa nesprávne vysporiadal s trestnoprávnou kvalifikáciou skutkov, ktorých sa mal dopustiť, lebo aplikácia ustanovenia o pokračovacom trestnom čine na jednotlivé činy, ktoré sa mu kladú za vinu, je podľa neho nesprávna. Doplnil, že bližšia argumentácia k tomu dovolaciemu dôvodu je rozobratá v prílohe, ktorá je pripojená k tomuto podaniu.

V petite svojho podania navrhol, aby:

Najvyšší súd Slovenskej republiky vyhovel jeho dovolaciemu návrhu a podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil rozsudkom, že bol porušený zákon, a súčasne zrušil uznesenie Krajského súdu v Žiline z 10. júla 2018 sp. zn. 1To/15/2018,

aby zrušil aj ďalšie rozhodnutia obsahovo nadväzujúce na citované uznesenie a Krajskému súdu v Žiline

prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prípadne, aby dovolací súd zrušil aj predchádzajúce rozhodnutie súdu prvého stupňa z 12. júna 2017 a prikázal Okresnému súdu v Liptovskom Mikuláši, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval rozhodol.

Prílohu dovolania tvorilo samostatné vlastnoručne podanie napísané obvineným, ktoré bolo označené ako Vec: Doplnenie dôvodov dovolania. Obvinený mal s poukazom na ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku za to, že v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom boli skutky, ktoré mu boli kladené za vinu nesprávne právne posúdené. Podľa obvineného, každý dielčí skutok bol sám osebe v právnej kvalifikácii priestupkom, a teda mal byť riešený v rámci 56 priestupkových konaní. Tým, že orgány činné v trestnom konaní (ďalej aj len „OČTK“) tieto konania spojili, navodili účelovo situáciu, kedy jeho priestupkové veci po spojení boli posudzované výrazne prísnejšie, čím výrazne zhoršili jeho postavenie v konaní. Obvinený mal za to, že uvedené právne posúdenie je excesom zo zásad trestného konania a uvedené jasne potvrdzuje, že trestná vec je nesprávne posúdená. Na podporu uvedeného, poskytol stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR č. 2/2019, pričom bol toho názoru, že práve s poukazom na predmetné stanovisko sú naplnené dôvody dovolania v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Taktiež bol názoru, že súd nesprávne právne posúdil jeho trestnú vec, keď aplikoval ustanovenie § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 a § 138 písm. j) Trestného zákona. Samotná skutočnosť, že došlo k spojeniu dielčích skutkov do jedného konania zhoršila jeho postavenie, pričom aplikácia § 138 písm. j) Trestného zákona, teda na viacerých osobách spôsobila opäť značné sprísnenie právnej kvalifikácie stíhaných skutkov. Opakovane tvrdil, že OČTK a následne súd konali tak, že jednotlivé priestupkové konania boli spojené na spoločné konanie, čo malo za následok, že na jeho konanie bola použitá vyššia trestná sadzba. Okrem toho bolo použité aj ustanovenie § 138 písm. j) Trestného konania, čo značne sťažilo obvineného pozíciu. Dôvodil, že trestné konanie, ktoré bolo proti nemu vedené, obsahovalo vady v tom, že jedna a to tá istá okolnosť bola použitá tým spôsobom, že zhoršila jeho postavenie a navodila zvýšenie trestnej sadzby niekoľkokrát. Takýto stav je podľa obvineného neudržateľný a nesúladný s Ústavou SR, resp. s Európskym dohovorom o ochrane ľudských práv a slobôd. Na podporu svojej argumentácie uviedol rozhodnutie R 45/1972 bod I. V ďalšej časti dovolania obvinený dôvodil, že použitie ustanovenia § 138 písm. j) Trestného zákona v rámci stíhaného skutku ako zločin podvodu § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, nie je možné už z podstaty veci, nakoľko predmetný trestný čin je páchaný proti majetku poškodených nie proti osobám poškodených. Podľa obvineného teda nie je možné tvrdiť, že trestný čin bol spáchaný proti osobám poškodených. Tak by sa mohlo stať iba ak by bol trestný čin spáchaný proti životu a zdraviu, k čomu však nedošlo. V závere svojho podania uviedol, že s takto prezentovanými právnymi názormi je plne v súlade aj ustálená rozhodovacia činnosť súdov SR, napríklad aj Okresný súd Bratislava II, kde vyniesol výrok plne v súlade s právnym názorom obvineného.

Vzhľadom na vyššie uvedené mal za to, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. j), (správne § 371 ods. 1 písm. i/), je preukázaný a teda žiadal, aby súd postupoval v súlade s § 386 a nasl. Trestného poriadku.

Dňa 19. decembra 2019 sa k dovolaniu, ktoré podal obvinený prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. Petra Kovačeva vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš (ďalej aj len „prokurátor“). Potom ako konštatoval dodržanie procesných podmienok dovolania, dodal, že dovolateľ nepreukázal existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku. Mal za to, že uvedený dôvod je vyprodukovaný umelo a opiera sa o účelovú, ba až dokonca zavádzajúcu argumentáciu. Poukázal na to, že obvinený uviedol, že nedal súhlas na konanie hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti. Toto jeho vyjadrenie je podľa prokurátora v rozpore s údajom uvedeným v odôvodnení napadnutého rozsudku na str. č. 12, kde sa súd vysporiadal s neprítomnosťou obvineného na hlavnom pojednávaní a kde súd správne konštatoval, že obvinený dal súhlas na konanie hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti. Obvinený výslovne klame, že nebol prítomný na žiadnom hlavnom pojednávaní na Okresnom súde v Liptovskom Mikuláši, nakoľko sa zúčastnil pojednávania dňa 26. apríla 2017, na ktorom s prokurátorom uzatvoril dohodu o vine a treste, ktorú za niekoľko minút obvinený už v konaní na súde pri odpovedi na jednotlivé otázky poprel, a tak súd túto dohodu neschválil. V súvislosti

s nespĺnením podmienok na konanie verejného zasadnutia o odvolaní obvineného na Krajskom súde v Žiline je nutné konštatovať totožné ako vyššie. Jeho argumenty sú účelové. Odvolací súd v zápisnici z konania dňa 10. júla 2018 jasne a zrozumiteľne vysvetlil svoje právne úvahy, keď uplatnil postup podľa § 66 ods. 3 Trestného poriadku, keď uplatnil fikciu doručenia pri doručení upovedomenia o verejnom zasadnutí. Súd postupoval správne, keď toto upovedomenie doručoval na adresu uvedenú obvineným ako adresu určenú na doručovanie písomností. Súd taktiež správne konštatoval, že samotný odsúdený bol v upovedomení o verejnom zasadnutí riadne poučený o možnosti vykonať zasadnutie v jeho neprítomnosti, ak bolo upovedomenie riadne a včas doručené. Druhý dovolací dôvod, na ktorý obvinený poukázal je uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, teda že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení skutku. Odsúdený vzhliada podľa prokurátora pochybenie v tom, že orgány činné v trestnom konaní spojili do spoločného konania všetky čiastkové útoky (čo súd pri rozhodovaní akceptoval), ktoré ináč samostatne vykazujú znaky priestupkov. Argument odsúdeného je prekonaný aktuálnou rozhodovacou praxou súdu, ktoré takýmto spôsobom rozhodujú štandardne. Aj obidva konajúce sudy správne vyhodnotili celú trestnú činnosť odsúdeného ako jeden pokračovací trestný čin, pretože boli splnené podmienky pre takéto jeho definovanie vyplývajúce z ustanovenia § 122 ods. 10 Trestného zákona. Tento dovolací dôvod nebol odsúdeným teda preukázaný.

Vzhľadom na horeuvedené navrhol prokurátor Najvyššiemu súdu, aby dovolanie obhajcu obvineného E. L. v zmysle § 392 ods. 1 Trestného poriadku zamietol, nakoľko dôvody dovolania neboli preukázané.

Dňa 10. marca 2020 bolo prvostupňovému súdu doručené vlastnoručné podanie obvineného označené ako Vec: Doplnenie podania na dovolanie proti rozsudku OS LM. V predmetnom podaní obvinený poukazoval na trestnú vec vedenú na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom, pod sp. zn. 2T/54/2018, v ktorej bolo dňa 30. januára 2020 rozhodnuté, pričom právoplatnosť a vykonateľnosť nadobudlo predmetné rozhodnutie dňa 15. februára 2020. Z uvedeného je podľa názoru obvineného zrejmé, že Okresný súd Nové Mesto nad Váhom sa stotožňuje s jeho názorom, že prakticky identická trestná činnosť, za ktorú bol obvinený odsúdený v konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/37/2016, má byť právne kvalifikovaná ako prečin, resp. ako pokračovací prečin podvodu podľa § 221, ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, nie ako zločin, ako tomu bolo v jeho trestnej veci. Pričom nesprávna právna kvalifikácia v prípade konania proti obvinenému má za následok dramatickú zmenu trestnej sadzby v jeho neprospech. Podotýka, že situácia kedy je taká istá trestná činnosť v rôznych konaniach rôzne právne kvalifikovaná je síce v SR možná, avšak takýto stav nie je možné považovať za zlučiteľný s právom na spravodlivý súdny proces. Dodal, že je zrejmé, že jeho trestná vec bola nesprávne právne kvalifikovaná, pričom tento jeho právny názor okrem iného podporuje aj Okresný súd Nové Mesto nad Váhom v rozsudku sp. zn. 2T/54/2018. Mal teda za to, že dovolací dôvod podľa Trestného poriadku je naplnený. Okrem toho obvinený poukázal na stanovisko NS SR č. 44/2017, podľa ktorého mu mala byť priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného poriadku, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti. Jej priznanie by malo za následok aplikáciu nižšej trestnej sadzby. Uviedol, že stanovisko, na ktoré poukazuje, mu v čase rozhodovania o jeho trestnej veci nebolo známe a počas konania na toto ani nepoukazoval, teda nebolo súdu známe v pôvodnom konaní. V závere svojho podania uviedol, že trestný čin, ktorý spáchal, ma byť kvalifikovaný podľa § 221 Trestného zákona podľa odseku 2, s trestnou sadzbou 1-5 rokov, bez použitia § 138 písm. j), nakoľko aj v tomto zmysle a v tejto zákonnej rovine bol v roku 2015 vzatý do väzby. S poukazom na obžalobu č. Pv/18/3304-65 vydanú Okresnou prokuratúrou Nové Mesto nad Váhom dňa 9. apríla 2018 a rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom 2T/54/2018, kde sa konštatuje, že objektom trestného činu podvodu je cudzí majetok bez ohľadu na druh a formu vlastníctva. Z toho obvinený usudzoval, že by súd v jeho prípade nemal brať do úvahy počet poškodených, ale iba povahu a spáchanie trestného činu ako celku.

Dňa 9. apríla 2020 bolo prvostupňovému súdu doručené ďalšie vlastnoručné napísané podanie obvineného, označené ako Doplnenie dovolania. V predmetnom podaní obvinený opakovane vyjadroval svoj názor o nesprávnej právnej kvalifikácii jeho skutku. Pričom v závere žiadal Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby rozhodol, že v jeho trestnej veci bol porušený zákon v jeho neprospech a aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnutý rozsudok.

Dňa 19. mája 2020 prišlo prvostupňovému súdu, vlastnoručné podanie obvineného označené ako Doplňenie dovolania. V predmetnom podaní, obvinený opätovne poukazoval na problematiku nemožnosti aplikácie osobitného kvalifikačného pojmu v zmysle § 138 písm. j) Trestného zákona. Túto nemožnosť dôvodil okrem už uvedených argumentov aj v nadväznosti na stanovisko NS SR, sp. zn. Tpj 69/2014, ako aj rozhodnutia Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/37/2016 a rozhodnutie Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 2T/54/2018. Taktiež ponúkol svoj pohľad na problematiku pokračovacieho trestného činu vo svetle hmotnoprávnom, ako aj procesnoprávnom. V rámci tohto podania doplnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, nakoľko mal za to, že vo veci rozhodol nepríslušný súd a to Liptovský Mikuláš. Obvinený bol toho názoru, že mal byť odsúdený súdom v Trnave, nakoľko trestný čin podvodu spáchal na adrese trvalého bydliska v H. Taktiež je toho názoru, že je naplnený predmetný dôvod, nakoľko Okresný súd Liptovský Mikuláš nemal obžalobu ani prijať a mal ju postúpiť príslušnému súdu.

Dňa 26. mája 2020 bolo prvostupňovému súdu doručené, vlastnoručné podanie obvineného označené ako Doplňenie už podaného dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. V danom podaní s poukazom na stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 9. decembra 2014, sp. zn. Tpj 69/2014 uviedol, že prvostupňový súd mal pri rozhodovaní v jeho trestnej veci analogicky vychádzať v zmysle § 2 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a tam uvedených ustanovení o časovej pôsobnosti, pričom skutky, za ktoré bol odsúdený, boli spáchané v rokoch 2013-2014 a malo sa postupovať podľa právneho stavu, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší. Posledný skutok bol spáchaný 8/2014 a trestnoprávne kolégium ohľadom Tpj 69/2014 zasadalo 12/2014. Pričom uverejnené bolo v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR z 2/2015. Z dôvodu, že stanovisko vošlo do platnosti až po spáchaní jeho skutkov, bol obvinený názoru, že sa na neho toto stanovisko nevzťahovalo a mal teda byť odsúdený za pokračujúci prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona bez použitia § 138 písm. j) Trestného zákona. Tak isto postupoval aj Okresný súd Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/54/2018 z 31. januára 2020. Poukazoval aj na skutočnosť, že celé prípravné konanie od vznesenia obvinenia až po obžalobu sa viedlo pre podozrenie zo spáchania trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona. V spise 2T/37/2016 sa nenachádza doklad o zmene právnej kvalifikácie podľa § 206 ods. 6 Trestného poriadku, čo je dôvodom konštatovania o porušení práva na obhajobu. Nakoľko sa v konaní nemohol v tomto ohľade adekvátne brániť a zaujať patričné stanovisko. Nad rámec uviedol, že návrh na podanie obžaloby z 15. februára 2016 neobsahuje použitie § 138 písm. j) Trestného zákona a obžaloba z 30. marca 2016 neobsahuje žiadne odôvodnenie, ktoré by použitie tohto paragrafu legitimizovalo. Z vyššie uvedeného mal obvinený za to, že bol porušený zákon v jeho neprospech. V petíte svojho podania navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu Žilina z 10. júla 2018, sp. zn. 1To/15/2018 zrušil.

Podaním z 14. júla 2020 sa prokurátor vyjadril k doplneniu dovolania obvineného. Prokurátor uviedol, že dovolateľ nepreukázal existenciu dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. a), i) Trestného poriadku, pretože obvinený opiera dovolací dôvod o iné právne názory v inej trestnej veci. Uviedol, že skutok bol spáchaný na viacerých osobách, pretože obvinený svojím konaním podviedol viac osôb, čo správne posúdil okresný aj krajský súd. Zároveň konštatoval, že nie je pravdou, že sa v trestnom spise 2T/37/2016 Okresného súdu Liptovský Mikuláš nenachádza doklad o zmene právnej kvalifikácie, nakoľko už pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu bolo konanie obvineného kvalifikované podľa § 221 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona a aj dohoda o vine a treste, ktorá s nám bola uzavretá a ktorú potom neprijal, bola na túto právnu kvalifikáciu a taktiež pre túto právnu kvalifikáciu bola aj podaná obžaloba.

V petíte svojho podania prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 392 Trestného poriadku, dovolanie obvineného zamietol, nakoľko neboli preukázané dôvody dovolania.

Potom čo bola predmetná trestná vec dňa 19. augusta 2020 doručená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, bolo potrebné ju pre viaceré procesné pochybenia vrátiť ako predčasne predloženú.

Podaním, ktoré bolo prvostupňovému súdu doručené dňa 13. novembra 2020, doplnil obvinený svoje dovolanie prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Petra Kovačeva, ktorý uviedol, že pokiaľ súd v

napadnutom uznesení toto odôvodňuje prostredníctvom stanoviska Tpj/69/2014, tak treba podotknúť, že súd mal vychádzať pri svojom rozhodovaní analogicky aplikáciou práva v zmysle § 2 ods. 1 a 2 Trestného zákona a tam uvedených ustanovení o časovej pôsobnosti, pričom skutky boli spáchané v rokoch 2013-2014 a malo sa postupovať podľa právneho stavu, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší. Celé prípravné konanie od vznesenia obvinenia až po podanie obžaloby sa viedlo pre podozrenie zo spáchania trestného činu podvodu § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona. Pričom obhajoba podotýka, že v celom spise nenašla doklad o zmene právnej kvalifikácie podľa § 206 ods. 6 Trestného poriadku, čo je dôvodom konštatovania o porušení práva na obhajobu, keď sa odsúdený v pôvodnom konaní nemohol v tomto smere adekvátne brániť a zaujať patričné stanoviská. Zdôraznil, že návrh na podanie obžaloby z 15. februára 2016 po skončení vyšetrovania neobsahuje použitie § 38 písm. j) Trestného zákona (správne § 138 písm. j) a obžaloba z 30. marca 2016 neobsahuje žiadne odôvodnenie, ktoré by použitie toho paragrafu legitimizovalo.

Podaním doručeným okresnému súdu 4. decembra 2020, ktoré obvinený označil ako: „Sťažnosť k vyjadreniu Okresná prokuratúra, sp. zn. 2 pv 507/14/5505-136 zo dňa 14.7.2020", reagoval na vyjadrenie prokuratúry k doplneniu dovolania. Mal za to, že vo vyjadrení prokuratúry sú zásadné chyby. Podľa obvineného, prílohu k vyjadreniu Okresnej prokuratúry tvoril neznámy trestný spis sp. zn. 3T/28/2018, nakoľko spis obvineného má spisovnú značku 2T/37/2016. V ďalšej časti podania citoval prvú stranu vyjadrenia prokuratúry, v ktorom sa uvádzalo, že nie je pravda, že sa v trestnom spise nenachádzal doklad o zmene právnej kvalifikácie. Obvinený opakovane zastával stanovisko, v ktorom tvrdil, že v celom trestnom spise sa nenachádza doklad o zmene právnej kvalifikácie. Obvinený uvádzal, že k dovolaniu použila prokurátorka trestný spis 3T/28/2018 a tým absenciu dokladu o zmene právnej kvalifikácie nevidela, nakoľko spis obvineného má sp. zn. 2T/37/2016.

Dňa 16. marca 2021 bolo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky doručené podanie obvineného označené ako: „Vyjadrenie sa k môjmu dovolaciemu konaniu 4Tdo/55/2020". V predmetnom podaní sa obvinený dožadoval, aby dovolací súd uznal pochybenie v trestnom spise Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/37/2016, že sa v predmetnom spise nenachádza doklad, upozornenie o zmene právnej kvalifikácie podľa § 206 ods. 6 Trestného poriadku. Obvinený bol názoru, že vyšetrovateľ podľa § 206 ods. 5 Trestného poriadku mal len rozšíriť obvinenie o 1 čiastkový útok, ktorý bol spáchaný pred vznesením obvinenia a nie meniť celú právnu kvalifikáciu. Uviedol, že obvinenie mu bolo vznesené za pokračujúci prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona. Vyšetrovateľ aplikáciou § 206 ods. 5 Trestného poriadku rozšíril obvinenie o 1 čiastkový útok a tým právnu kvalifikáciu zmenil z § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona. Podľa názoru obvineného, ak chcel vyšetrovateľ meniť právnu kvalifikáciu skutku, mal postupovať v zmysle § 206 ods. 6 Trestného poriadku a upozorniť na zmenu právnej kvalifikácie skutku a to aj vtedy, ak ide o inú kvalifikáciu, podľa toho istého zákonného ustanovenia. Na základe uvedeného požiadal obvinený najvyšší súd, aby uznal jeho dovolanie a vyslovil, že bol porušený zákon v absencii dokladu o zmene právnej kvalifikácie skutku a tým konanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, sp. zn. 2T/37/2016 a Krajskom súde Žilina, sp. zn. 1To/15/2018 bolo v rozpore s Trestným poriadkom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj len „najvyšší súd“) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 Trestného poriadku), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku) osobou oprávnenou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku] v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku) na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku) dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku) a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku).

V prvom rade Najvyšší súd Slovenskej republiky poznamenáva, že v zmysle § 385 Trestného poriadku je dovolací súd viazaný odvolacími dôvodmi, ktoré sú v ňom uvedené, z čoho vyplýva, že táto viazanosť sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2

Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia (R 120/2012-I).

S ohľadom na uvedené nebol Najvyšší súd Slovenskej republiky oprávnený preskúmať iné v dovolaní označené porušenia zákona, ktoré nezodpovedajú vymedzeným dovolacím dôvodom, pretože by si tak atrahoval prieskum právoplatného rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania nad rámec návrhu - dovolania, čo by znamenalo prekročenie právomocí vyplývajúcej mu zo zákona (§ 385 Trestného poriadku) a Ústavy Slovenskej republiky (čl. 2 ods. 2).

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku

Tento dôvod je naplnený vtedy ak sú porušené ustanovenia o príslušnosti súdov. Môže sa však týkať aj prípadov, keď nebolo zachovaná pôsobnosť pri rozhraní medzi špecializovaným trestným súdom a ostatnými súdmi konajúcimi v trestných veciach.

Existenciu daného dovolacieho dôvodu obvinený založil na tvrdeniach, že vo veci rozhodol nepríslušný súd, a to Liptovský Mikuláš. Tvrdil, že mal byť odsúdený súdom v Trnave, nakoľko trestný čin podvodu spáchal na adrese trvalého bydliska v H. S uvedenou námietkou sa však už vysporiadal prvostupňový súd, ktorý zamietol návrh obvineného na postúpenie veci Okresnému súdu Trnava ako nedôvodný. Veľmi správne poukázal, že z ustanovenia § 17 ods. 1 Trestného poriadku vyplýva, že miestna príslušnosť súdu sa spravuje predovšetkým, miestom spáchania trestného činu, ktorým sa rozumie, miesto, kde páchatel konal alebo miesto, kde nastal následok predpokladaný Trestným poriadkom. Zo spisu vyplynulo, že poškodený E. R. mal v čase spáchania skutku bydlisko v obvode Okresného súdu Liptovský Mikuláš, na tomto mieste teda nastal spôsobený následok. Hoci do úvahy prichádzala príslušnosť viacerých súdov, na prejednanie veci je mieste príslušný Okresný súd Liptovský Mikuláš, nakoľko na ňom bola podaná obžaloba.

Najvyšší súd v tomto ohľade poukazuje na rozhodnutie R 101/2001, ktoré ustanovuje, že miestom spáchania trestného činu podvodu je nielen miesto, kde dochádza k naplneniu tej časti objektívnej stránky skutkovej podstaty toho trestného činu, ktorou páchatel uvádza niekoho do omylu alebo niečí omyl využíva, ale aj miesto, kde v dôsledku uvedeného konania vznikla škoda, a tiež miesto, kde sa páchatel obohatil. Ak ide o pokračovací trestný čin podvodu, ktorého objektívna stránka sa napĺňala vykonaním viacerých čiastkových útokov postupne na viacerých miestach, je miestom spáchania činu každé toto miesto.

Pomerne adresné je aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. mája 2015, sp. zn. 5 Ndt 8/2015, ktoré ustanovuje, že v prípade dištančných deliktov, ako aj v tomto prípade, sa miestna príslušnosť určuje podľa § 20 Trestného poriadku.

Nakoľko v danom prípade obvinený spáchal pokračovací trestný čin podvodu, ktorý je dištančným deliktom, na vyše päťdesiatich poškodených, založil tak miestnu príslušnosť viacerých súdov. V takomto prípade sa postupuje podľa § 20 Trestného zákona, ktorý ustanovuje, že ak je podľa predchádzajúcich ustanovení daná príslušnosť niekoľkých súdov, konanie vykonáva ten súd, na ktorom podal prokurátor obžalobu alebo ktorému bola vec postúpená nepríslušným súdom. Do úvahy okrem miesta, kde boli trestné činy spáchané prichádzali aj miesta, kde vznikla škoda a teda miesta, kde bývali jednotliví poškodení.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že v trestnej veci obvineného rozhodol príslušný súd, ktorý bol založený na základe riadnych zákonných kritérií. Je preto možné konštatovať, že uvedený dovolací dôvod naplnený nebol.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku

Na naplnenie uvedeného dôvodu je potrebné porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom, ktoré by bolo dôvodom na konštatáciu porušenia práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Európskeho

dohovoru o ochrane ľudských práv. Také porušenie musí mať, vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu, podstatný vplyv na výsledok konania, teda na rozhodnutie vo veci samej.

Existenciu tohto dovolacieho dôvodu obvinený založil na skutočnosti, že celé prípravné konanie od vznesenia obvinenia až po obžalobu sa viedlo pre podozrenie zo spáchania trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona. Taktiež uviedol, že v spise 2T/37/2016 sa nenachádza doklad o zmene právnej kvalifikácie podľa § 206 ods. 6 Trestného poriadku, čo je dôvodom konštatovania o porušení práva na obhajobu. Takouto zmenou mu bolo upreté právo na obhajobu, nakoľko sa nemohol adekvátne brániť a zaujať patričné stanovisko. Dodal, že návrh na podanie obžaloby z 15. februára 2016 neobsahuje použitie § 138 písm. j) Trestného zákona a obžaloba z 30. marca 2016 neobsahuje žiadne odôvodnenie, ktoré by použitie tohto paragrafu legitimizovalo. Okrem toho poukázal na podľa neho chybný postup vyšetrovateľa, ktorý podľa § 206 ods. 5 Trestného poriadku rozšíril obvinenie o 1 čiastkový útok a tým právnu kvalifikáciu zmenil z § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona. Podľa obvineného, ak chcel vyšetrovateľ meniť právnu kvalifikáciu skutku, mal postupovať v zmysle § 206 ods. 6 Trestného poriadku a upozorniť na zmenu právnej kvalifikácie skutku.

Pokiaľ obvinený namieta skutočnosť, že celé prípravné konanie sa viedlo pre podozrenie zo spáchania trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, k tomu najvyšší súd uvádza, že z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že obvinený bol uznesením zo 6. mája 2015 postupom podľa § 206 ods. 5 Trestného poriadku stíhaný za pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona (č. l. 12), predmetné uznesenie mu bolo doručené 12. augusta 2015. Pričom proti predmetnému uzneseniu podal sťažnosť (č. l. 57), ktorá bola zamietnutá ako nedôvodná (č. l. 54). Je teda preukázateľné, že obvinený mal vedomosť o tom, že trestné konanie sa vedie pre zločin podvodu a nie pre prečin podvodu. Uvedené taktiež vyplýva zo záznamu o preštudovaní spisu, ktorého sa obvinený nezúčastnil, že bol stíhaný pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona. Námietky obvineného k právnej kvalifikácii skutku relevantným spôsobom vyvrátil prokurátor vo svojom vyjadrení, kde správne poznamenal, že aj dohoda o vine a treste, ktorá s ním bola uzatvorená a ktorú následne neprijal, obsahovala rovnakú právnu kvalifikáciu ako obžaloba. Jeho tvrdenia o tom, že nemal o právnej kvalifikácii vedomosť, sú irelevantné.

Obvinený namieta skutočnosť, že mu vyšetrovateľ aplikáciou § 206 ods. 5 Trestného poriadku rozšíril obvinenie o 1 čiastkový útok a zároveň tým zmenil právnu kvalifikáciu z § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, čo podľa jeho názoru nebolo správne, lebo ak chcel vyšetrovateľ meniť právnu kvalifikáciu skutku, mal postupovať v zmysle § 206 ods. 6 Trestného poriadku a vzhľadom na to sa dožaduje dokumentov o zmene právnej kvalifikácie podľa § 206 ods. 6 Trestného poriadku a nie podľa § 206 ods. 5 Trestného poriadku. K tomu najvyšší súd uvádza, že z obsahu spisového materiálu vyplýva, že obvinený v priebehu trestného konania v priebehu konania nenamietal horeuvedený postup vyšetrovateľa pri rozširovaní obvinenia o ďalší skutok. V prípade ak mal obvinený pochybnosti o postupe OČTK, mohol sa k danej problematike vyjadriť v priebehu trestného konania napríklad pri preštudovaní spisu, taktiež na hlavnom pojednávaní alebo v rámci odvolacieho konania. Nakoľko tak neurobil, najvyšší súd nemohol predmetnú námietku podrobiť prieskumu. V tejto súvislosti najvyšší súd upriamuje pozornosť obvineného na ustanovenie § 371 ods. 4 Trestného poriadku podľa ktorého, dôvody dovolania podľa odseku 1 písm. a) až g) nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom, to neplatí ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Uvedené ustanovenie možno považovať za akúsi „koncentračnú zásadu“, ktorá má zabrániť zneužívaniu dovolania v prípadoch, keď sa obvinený snaží svoj pasívny postoj v trestnom konaní nahradiť podávaním dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku.

V nadväznosti na uvedené považuje dovolací súd za potrebné poukázať na zásadu *vigilantibus iura scripta sunt* (práva patria len bdelým), teda patria tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv. Zanedbanie uplatnenia námietok v skorších štádiách konania nemožno reparovať v

dovolacom konaní.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku

Obvinený namietal predmetný dovolací dôvod, nakoľko mal za to, odvolací súd vykonal verejné zasadnutie bez jeho prítomnosti. Poukazoval na to, že mu predvolanie nebolo doručené a nebol na možnosť vykonania verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti upozornený. Taktiež zdôraznil, že mu predvolanie bolo doručené na základe fikcie doručenia. Vyjadril názor, že aj konanie na prvostupňovom súde vykazovalo presne ten istý nedostatok v porušení jeho prítomnosti na hlavnom pojednávaní. Uviedol, že nikdy nedal súhlas na konanie hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti.

Pokiaľ obvinený namietal postup odvolacieho súdu pri rozhodovaní na verejnom zasadnutí, tak najvyšší súd podotýka, že predmetný postup odvolacieho súdu bol plne v súlade so zákonom. Odvolací súd skutočne rozhodol o zamietnutí odvolania obvineného bez jeho prítomnosti. Nakoľko predmetným verejným zasadnutiam (24. apríla 2018 a 29. mája 2018) predchádzali neúspešné pokusy o doručenie upovedomenia o verejnom zasadnutí. Tieto boli obvinenému doručené prostredníctvom fikcie doručenia v zmysle § 66 ods. 3 Trestného poriadku, ktorý ustanovuje, že ak nebol adresát zásielky, ktorú treba doručiť do vlastných rúk, zastihnutý na adrese, ktorú na tieto účely uviedol, zásielka sa uloží u orgánu, ktorý zásielku doručuje a adresát sa vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v určitý deň a hodinu. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledný, uloží sa písomnosť na pošte alebo orgáne obce a adresát sa vhodným spôsobom upovedomí, kde a kedy si môže zásielku vyzdvihnúť. Ak si adresát zásielku nevyzdvihne do troch pracovných dní od uloženia, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nezodvihol; toto neplatí, ak ide o doručenie obžaloby, uznesenia o podmienkach zastavení trestného stíhania a trestného rozkazu.

Pokiaľ obvinený namietal skutočnosť, že nebol upovedomený o možnosti vykonania verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti najvyšší súd poukazuje na ustanovenie § 293 ods. 5 Trestného poriadku, podľa ktorého sa verejné zasadnutie vykoná v neprítomnosti obvineného aj vtedy, ak mu upovedomenie o verejnom zasadnutí bolo riadne a včas doručené a bol poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti alebo za podmienok uvedených v § 292 ods. 5 Trestného poriadku.

Nakoľko bolo obvinenému v zmysle § 66 ods. 3 Trestného poriadku predmetné upovedomenie riadne a včas doručené a v oboch prípadoch obsahovalo riadne poučenie o možnosti vykonania verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti (č. l. 1338, 1350), nejestvovala žiadna zákonná prekážka, ktorá by bránila vykonať verejné zasadnutie bez prítomnosti obvineného.

Čo sa týka neprítomnosti obvineného na hlavných pojednávaniach prvostupňového súdu, je treba konštatovať, že ani v danom prípade nedošlo k porušeniu zákonných ustanovení. Hlavné pojednávanie konané dňa 27. marca 2017, ktoré sa uskutočnilo za prítomnosti obvineného bolo odročené z dôvodu, že u obvineného nebola zachovaná 5-dňová lehota na prípravu hlavného pojednávania. Pojednávanie 10. apríla 2017 bolo opätovne odročené z dôvodu nahlásenia výbušného systému v budove súdu. Hlavné pojednávanie 26. apríla 2017 bolo odročené po neúspešnom pokuse o schválenie dohody o vine a treste. Pred posledným termínom hlavného pojednávania t. j. 12. júna 2017 vlastnoručným podaním, ktoré bolo prvostupňovému súde doručené dňa 29. mája 2017 (č. l. 1246), obvinený požiadal o vykonanie hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní (č. l. 1266), vyplýva, že aj obhajkyňa obvineného navrhla vykonať hlavné pojednávanie v neprítomnosti obvineného. Neobstojí preto argumentácia obvineného založená na tvrdení, že nedal súhlas na konanie hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. f) Trestného poriadku

Daný dôvod je naplnený v prípade ak bolo trestné stíhanie vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje. Uvedený dovolací dôvod obvinený iba formálne označil s tým, že bližšie odôvodnenie poskytne jeho obhajca. Nakoľko obhajca obvineného sa žiadnym spôsobom k

namietanému dôvodu nevyjadril, nebolo možné predmetný dovolací dôvod bližšie vecne preskúmať.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku

Uvedený dovolací dôvod je daný ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Obvinený, predmetný dovolací dôvod namietal v podstate v každom zo svojich podaní. Nesprávnu právnu kvalifikáciu skutku však odôvodňoval pomerne zmätočne, nakoľko najskôr tvrdil, že jeho skutok nemal byť kvalifikovaný ako trestný čin, ale mal byť posudzovaný ako priestupok v 56 samostatných priestupkových konaniach s poukazom na rozhodnutie Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 2T/54/2018. Neskôr tvrdil, že skutok má byť prekvalifikovaný zo zločinu na prečin.

S predmetnou argumentáciou sa nie je možné stotožniť v žiadnom ohľade. Tvrdenia obvineného, že skutky mali byť riešené v samostatných konaniach ako priestupky sú irelevantné. Obvinený sa dopustil 56 čiastkových útokov, ktorými spôsobil škodu vo výške 3.737,50 eur, ktoré boli správne a v súlade so zákonom kvalifikované ako pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona.

Podľa § 122 ods. 10 Trestného poriadku, za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatela spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete ich útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatela spáchať uvedený trestný čin.

Z prvej časti právnej vety rozhodnutia R 26/2008 vyplýva: podľa § 10 ods. 15 Trestného poriadku sa skutkom rozumie aj čiastkový útok pokračovacieho trestného činu, ak nie je výslovne ustanovené inak. Takto definícia skutku znamená, že každý čiastkový útok pokračovacieho trestného činu je v procesnom práve považovaný za samostatný skutok.

Podľa rozhodnutia R 26/2018 bod I. formulácia „trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin“ uvedená v druhej vete § 122 ods. 10 Trestného zákona znamená, že sa hodnota výšky spôsobenej škody alebo získaného prospechu pri jednotlivých čiastkových útokoch na účel posúdenia právnej kvalifikácie spočítava.

Ani jeden z 56 skutkov, ktoré obvinený spáchal nepresahoval škodu malú potrebnú na naplnenie skutkovej podstaty trestného činu podvodu, a teda v prípade individuálneho stíhania niektorého zo skutkov, by do úvahy skutočne prichádzalo potrestanie za priestupok. Nakoľko však skutky obvineného, tak ako ich ustálili OČTK a súde nižších stupňov, vykazovali vo svojom súhrne všetky znaky pokračovacieho trestného činu (súvislosť v čase, spôsobe a predmete útoku), pričom spomínaná škoda po sčítaní predstavovala 3.737, 50 Eur namietaná právna kvalifikácia v plnej miere odzrkadľovala právny stav vecí.

Pokiaľ obvinený v druhej variante obhajobnej argumentácia tvrdil, že jeho skutky mali byť kvalifikované ako pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a nie ako pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, tak najvyšší súd konštatuje, že kvalifikácia skutkov ako zločin je v podstate založená na zákonnej aplikácii osobitného kvalifikačného pojmu v zmysle § 138 písm. j) Trestného zákona, ktorý obvinený taktiež namietal. Nakoľko obvinený spôsobil škodu vyše päťdesiatim poškodeným, spáchal čin závažnejším spôsobom konania na viacerých osobách (t. j. na viac ako troch osobách), čím niekoľkonásobne prekročil uvedenú hranicu troch osôb. Pokiaľ obvinený namietal nemožnosť uplatnenia predmetného kvalifikačného pojmu z dôvodu spáchania skutku na majetku poškodených a nie priamo na osobách poškodených, tak takúto argumentáciu je potrebné považovať za nesprávnu. Riadiac sa výkladom obvineného by bolo možné

uplatniť predmetný kvalifikačný pojem len na trestné činy proti životu a zdraviu. Ostatné trestné činy by ostali predmetným ustanovením de iure nedotknuteľné. Uvedenú teóriu vyvracia okrem ustálenej rozhodovacej praxe súdov aj rozhodnutie R 13/2015. Dané rozhodnutie vo svojej právnej vete obsahuje nasledovné: Objektom trestných činov proti majetku je ochrana majetku a majetkových práv ustanoveniami uvedenými v štvrtej hlave osobitnej časti Trestného zákona (§ 212 až 249 Trestného zákona). Individuálnym objektom trestného činu krádeže podľa Trestného zákona je ochrana vlastníckeho vzťahu k určitým veciam, legálnej držby veci a faktickej dispozície s vecou. Predmetom útoku je vec patriaca nositeľovi týchto vzťahov dotknutých protiprávnym zásahom páchatel'a, vo vzťahu ku ktorému sú hmotné predmety útoku cudzou vecou. Ak je taký čin spáchaný na ujmu viacerých osôb, napr. formou pokračovania v trestnej činnosti, je naplnený znak spáchania činu závažnejším spôsobom konania podľa § 138 písm. j) Trestného zákona, teda spáchanie činu na viacerých osobách.

Z uvedeného jasne vyplýva, že kvantifikátorom podmieňujúcim použitie § 138 písm. j) Trestného zákona, sú okrem osôb aj veci, nakoľko aj v prípade trestného činu podvodu podľa § 221 Trestného zákona, je objektom ochrana vlastníckeho vzťahu k určitým veciam, legálnej držby veci a faktickej dispozície s vecou. Predmetom útoku je vec patriaca nositeľovi týchto vzťahov dotknutých protiprávnym zásahom páchatel'a.

Obvinený s poukazom na R 44/2017 poukazoval na skutočnosť, že mu mala byť priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, spočívajúca v tom, že napomáhal polícii pri objasňovaní trestnej činnosti. Najvyšší súd sa s takto prezentovanou argumentáciou nestotožňuje. Rozhodnutie, na ktoré obvinený poukazoval, vecne nesúvisí s predmetnou problematikou. Naproti tomu rozhodnutie R 18/2015 ustanovuje, že otázka zisťovania, resp. zhodnotenia (ne)existencie poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností je otázkou skutkovou, ktorá je vylúčená z preskúmania dovolacieho súdu v prípade, že tento koná na podklade dovolania obvineného podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku. Výnimkou je len prípad, ak súd vo výroku napadnutého rozhodnutia konštatuje danosť niektorej takejto okolnosti, či už poľahčujúcej alebo priťažujúcej, ale v rozpore s tým ju nezoberie do úvahy pri ukladaní trestu pri úprave trestnej sadzby tak, ako to ustanovuje § 38 ods. 2 až 4 Trestného zákona. Ide o skutočnosť, ktorá pri splnení podmienky uvedenej v § 371 ods. 5 Trestného poriadku môže znamenať naplnenie dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku (nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia). Nakoľko v danom prípade súd nekonštatoval namietanú poľahčujúcu okolnosť, ktorú by navyše nezohľadnil pri ukladaní trestu, je argumentácia obvineného irelevantná. V danom prípade je nutné postupovať v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, časť za bodkočiarkou, správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu najvyšší súd dospel k záveru, že oba nižšie konajúce súdy v trestnej veci obvineného E. L. konali v medziach svojej právomoci, príslušné ustanovenia podstatne pre posúdenie veci interpretovali a aplikovali správne a ich úvahy vychádzali z konkrétnych faktov, sú logické, a preto aj celkom legitímne a právne akceptovateľné. S ohľadom na správnu aplikáciu príslušných hmotnoprávnych a procesnoprávnych zákonných ustanovení sú rozhodnutia súdov nižšieho stupňa, ktoré tvoria jednotu, aj náležité, zrozumiteľné a presvedčivo odôvodnené.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je opravný prostriedok prípustný.